

БОБОЧОНИ НУРЗОД

ҲАМОСАИ
ДУШАНБЕ

Душунабе
«Адиб»
2015

ББК 84 Тоҷик 7-5
Б-60

Муҳаррир *Наср Бобои Сарфароз*

Б-60 Бобочони Нурзод. Ҳамосаи Душанбе (*маҷмӯаи шеърҳо*). – Душанбе, «Адиб», 2015, 48 саҳ.

Узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон, сокини ноҳияи Айнӣ, нону намакхӯрдаи Душанбе Бобочони Нурзод чун фарзанди бонангу ор соате худро бе ёди Душанбе–шаҳри овони навҷавонӣ, шаҳри ишку муҳаббат, меҳру вафо, сидку сафо тасаввур карда наметавонад. Ҳамин аст, ки ӯ мисли ҳама дигар чигарбандони Душанбе дар давраи омодагӣ ба 90-солагии «Моҳи тобони Машрикзамин» лаҳзае осудагӣ надошт; сифоти ўро менавишт, хусну латофаташро васф мекард, аз ин боғшаҳри беамсол, шаҳри Сулҳ, шаҳри Ваҳдат ифтихормандии хешро изҳор менамуд. Дар натиҷаи ин чаҳду чадалҳо китобчае бо номи «Ҳамосаи Душанбе» рӯйи кор омад, ки чун муҳаббатномаи шоир онро пешкаши хонандагони азиз мегардонем.

ISBN 978-99947-2-446-8

© Нашриёти «Адиб», 2015

ШАҲРИ ДИЛНИШИН, ДУШАНБЕ

Ачаб шаҳри базебу дилнишинӣ,
Нигини ҳалқаи ангуштаринӣ.

Барои тоҷикони рӯи дунё
Душанбе чаннати рӯи заминӣ.

Барои Тоҷикистони зафарёб
Ба сарсабзию зебой чанинӣ.

Дару дарвозаю хонат кушода,
Ба рӯи меҳмонҳо, бас қаринӣ.

Ба сони куллаҳоят устуворӣ,
Худофармуда аз чархи баринӣ.

Душанбе, минбари эҷоду эъҷоз,
Барои Тоҷикистони навинӣ.

Ба сони ахтарони дури гардун,
Дурахшон бо шуоят, нозанинӣ.

Ба обу хоку боду оташи худ,
Дар ин дунё ту марзи беҳтаринӣ.

Душанбе, шаҳри шуҳратёри тоҷик,
Ба ҳар оин тамаддунофаринӣ.

Мубаррою мусаффо, дилбарӣ ту,
Ба авчу мавчу худ соҳибтанинӣ.

Ба сулҳу ваҳдати олам шиорат
Ту соҳибқудрате ҳастӣ –матинӣ.

Будасти сарнавиштат сахту сангин,
Навадсола, кунун ту оҳанинӣ.

Барои ҳашт милён тоҷиконат,
Аҷаб зебою раъно, ангубинӣ.

Ба тан пӯшидаи пероҳан аз гул,
Баҳори сабзу тар, бас махмалинӣ.

Чу дар афсонаи дар Шарқи озод,
Ба тоҷик, Тоҷикистонам ҷанинӣ.

Макону мазраи созандагиҳо,
Ту аз дарди маҳал дурӣ гузинӣ.

Зи рухсору лабони шаҳриёрон,
Гули меҳру таманноҳо бичинӣ.

Дигар дар ин диёри хурраму шод
Руҳи зарду ҳазинеро набинӣ.

Туро меъмори миллат карда тармим,
Набошад оинат саҳронишинӣ.

Ба сони дилбарони гулбадомон,
Дар оғӯши Ватан ту оташинӣ.

Намеғунҷад дилам дар қолаби хеш,
Ту, охир, мазраи тоҷикнишинӣ.

Ба азми ҳар ватандори баорат,
Дигар рӯи камиеро набинӣ.

Миёни қуллаҳои сар ба афлок,
Савора дар ҳамон кӯҳони зинӣ.

Барои ҳамдилону ҳамнишинон
Ту тахти бегазанди одаминӣ.

Ба ҳаҷчат меравад аҳли замона,
Мадина, Маккаро ту чогузинӣ.

Душанбе, бо гули рухсораҳоят
Ту он себи даруни остинӣ.

Бухоро-масдари бахти Хуросон,
Душанбе, тахти бахти одаминӣ.

Асал мерезад аз коми ғазалҳо,
Барои тоҷикон зеботаринӣ.

Нишон аз тухмаи Анқо ту дорӣ,
Муҳаббатогофарин, хуррамзаминӣ.

ДУШАНБЕ СОҲИБИ АШЪОРУ ДЕВОН

I

Чу Маскав, Пекину Лондону Техрон,
Душанбе соҳиби ашъору девон.

Варо обод карда тоҷики ман,
Ба зарби меҳнати созандагидон.

Миёни кӯхсорон сафореz.
Ба гардунҳо расида шуҳрати он.

Бағал бикшода ово менамояд,
Ҳама он тоҷикони ин кӯҳистон.

Барои тоҷикони ман шудааст,
Душанбе, минбари имону вичдон.

Дар ин шаҳри мубаррою мусаффо,
Ту мебинӣ сафои рӯзгорон.

Намояд Тоҷикистонро идора,
Ба он меҳре, ки монда аз ниёгон.

Душанбе, шамсу шамъи Шарқи озод
Шудааст, Осӣ парвонаи он.

Бувад гаҳвораи ҳастии тоҷик,
Барои модари гаҳвораҷунбон.

Дихад бар тоҷикон шири муҳаббат,
Шароре медиҳад бар қалби инсон.

Душанбе ҳам дару дарвоза дорад,
Чавониҳои миллатро ниғаҳбон.

Пас аз шаҳри Бухорои шарифам,
Шудастӣ пойтахти Тоҷикистон.

Ҳанӯзам оташи суғдӣ фурузон,
Ба ҳар як хона, бурчу бораи он.

Душанбе, зиндадори номи тоҷик,
Муноҷоти ҳама тоҷикзабонон.

Аз он рӯзе, ки тоҷик ёфт иқбол,
Шудастӣ номадори даври даврон.

Қабои нав бар бинмунда имрӯз,
Сано гӯй ба сулҳу ваҳдат альён.

Раҳо гашта зи иллатҳою зиллат,
Ба миллат додааст равшанзамирон.

Ба ҳар сӯе назар сози, бубинӣ,
Расад бар осмон фаввораи он.

Чило андар чило ҳар бурчу бора,
Иморатҳо расида то ба кайҳон.

Бубинӣ Парчамаш боло ба гардун,
Ба зебоию раъноӣ парафшон.

Ҳазорон шоиру аллома дорад,
Ҳазорони дигар доноӣ даврон.

Чаҳон моро шиносад бо Душанбе,
Ба тахти бегазанди Тоҷикистон.

Замин дар пайкари ҳастии тоҷик,
Ҳамехонад суруди ёди ёрон.

Ба нохун раҳбуриданҳои тоҷик,
Таманно дода бар Афғону Ирон.

Ба он ақлу фаросатдорихояш,
Душанбе-соҷбони Тоҷикистон.

Раҳи шаҳри Душанбе тахту ҳамвор,
Ба насли миллату мошинсаборон.

Ба гулгашту хиёбонҳо назар кун,
Бубин гашту гузори гулузорон.

Ба назди ҳайкали Сомонӣ дидам,
Ба таъзим омада насли пурармон.

Аз ин ҷо меравад тоҷик ба дунё,
Барои дидани дидори ёрон.

Калиди сулҳу ваҳдатҳо ба дасташ,
Душанбе-меҳани ҳар қалби сӯзон.

Чаканпӯшони қалби орзуҳо
Дихад меҳре ба ҳар як марди майдон.

Чӣ сеҳре дорад ин шаҳри муҳаббат,
Ки дилро мекашад бо меҳри пинҳон.

Чароғакҳои чашмонаш шабона,
Барои шаҳриёронаш фурузон.

Чӣ зебо будани шаҳри Душанбе,
Ба монанди шаби келинбиёрон.

Ба бозораш ҳама анво муҳайё,
Шавам сархуш ман аз он бӯи торон.

Шуда арзон ҳама колои бозор,
Ба зарби меҳнати он марди майдон.

Фаровонӣ насиби тоҷикон шуд,
Биё, бо ман ба бозори Фаровон.

Ба он мардони майдонаш ташаккур,
Биёбонро намудандӣ –гулистон.

Зи ҳар як шахру деҳ гашта муқимӣ,
Ба шахри орзу шабзиндадорон.

Фараҳбахшо бувад боду насимаш,
Худо бахшандаи ин файзу эҳсон.

Ба ваҳдат ҳамдилиҳо карда афсун,
Ҳама меҳмону мизбонони даврон.

Душанбе домани сабзи бихишт аст,
Кухан буду кунун бошад ба чавлон.

Ту бингар ҳар кучо созандагиро,
Бари имрӯзу фардои дурахшон.

Фаросӯи нигоҳи ман расида,
Зи марзи шахр то бар авчи кайҳон.

Ҳироту Марву Балхам ёд ояд,
Ба дунёи кухан додӣ ту чавлон.

Кухандаврон бирафта, нав замон шуд,
Кунам шукронаи ин давру даврон.

Миёни куҳсорони азим аст,
Ба хушрӯй мисоли моҳи тобон.

Парису Лондону Бон гашта қоил,
Чӣ қоил, ки бaсе гардида ҳайрон.

Дилу ҳам дида тасхири ту гардид,
Забонатро, ки бошад ангубинсон.

Чилои тоза дорад зиндагонӣ,
Дар ин шаҳри муаттар, ишқу армон.

Душанбе сабт карда номи шоир,
Аз ӯ бошад маро ҳар шуҳрату шон.

* * *

Рӯзгордорони ганҷу зар мудом
Дар ватандорӣ ҳамеша нуктадон.

Он Душанбеи куҳан аз ёд рафт,
Тоҷики имрӯза дар базми замон.

Сарпарасти ин ҳама –созандагӣ,
Тоҷикистондору дорад имтиҳон.

Ҳашт милён тоҷикони сарфароз,
Якдилу якҷони ин миллат бидон!

Шаҳри сулҳу дӯстию шаҳри бахт,
Дорад андар кишвари дилҳо макон.

Кохи «Ваҳдат», «Миллат»-у «Сомон»-и ӯ
Анҷуманоро барои ҳамдилон.

Ҳайкали алломаҳояш инчунин,
Ҳақ шуда дар санги хорой-нишон.

Айнию, Мирзою Бобочон Ғафур,
Баҳри ин миллат шудандӣ-Қаҳрамон.

Бо «Ғуломон»-у «Ятим», «Доҳунда»-хо,
Шаҳри мо дорад нумӯи чоаидон.

Ҳайкали Сино ба мо хушдор дод,
Аз ҳакими ин ҷаҳони бекарон.

Нест дар дунё чу Фирдавсӣ ханӯз,
То ба «Шоҳнома» кунад ҳикмат баён.

Ин Душанбе, равзани ақлу хирад,
Бо хирадмандӣ ба тоҷик пуштибон.

Як замоне буда деҳи кӯчаке,
Кай буд аз ободӣ андар он нишон.

Баъди Истиклоли кишвар карда рушд,
Зина-зина ин Душанбеи ҷавон.

Доштӣ чор канту ҳафсад ҳавлие,
Ин замона шаҳри ман милёнабон.

Дар замони Иттиҳоди Шӯравӣ,
Гашта дур аз зинаи авҷи замон.

Ҳаббазо, имрӯз ҳастӣ дар нумӯ,
Дар қатори шаҳрҳои ҷовидон.

Бо чунин созандагидонии хеш,
Умри ин миллат намегардад хазон.

Мерасад бар гӯш Гимни ин Ватан,
Мерасад бар чони тоҷик бӯи чон.

Шодии моро набошад интиҳо,
Бо Душанбе тоҷикам –соҳибзабон.

Бисту се сол аст, ки мо тоҷикон,
Шаҳди озодӣ чашида, шодмон.

Бо Душанбешаҳри худ болидааст,
Тоҷикистону ҷаҳони тоҷикон.

Шаҳри ман, имрӯз ҳастӣ дар навад,
Минбаре ҳастӣ барои тоҷикон.

Иди иқболат муборак, шаҳри ман,
Пур самоят доимо аз ахтарон.

Бо ҳама созу баёзи буданат,
Қиблае ҳастӣ ба тоҷикзодагон.

Бо ватандору ватанпарвардаҳо,
Дар замини зиндагонӣ гулфишон.

Шаҳри ман осудагиҳоро насиб,
Дар паноҳи Тоҷикистон хуш бимон!

Бо қаламҷӯби муҳаббатҳои хеш,
Ман ба ту эҳдо намудам достон.

II

Душанбе, ин Бухорои навин шуд,
Шуда зебо чу дар аҳди ниёгон.

Биной нав ба нав – Осорхона,
Ачаб зебою дилкаш манзари он.

Ба он меъмори ин миллат ташаккур,
Бинохоро бидида, гардӣ хайрон.

Усули сохтмонсозии тоҷик,
Ҷавобгӯи замону давру даврон.

Барои кӯдакону наврасонаш,
Чу дар афсона бошад «Боғча»-и он.

Душанбе-хонаи иқболи тоҷик,
Кабира маснаде бар илму ирфон.

Навиде мерасад ҳар субҳу ҳар шом,
Ки фардо мешавад аз нав дурахшон.

Дар ин давру замони пур зи таззод
Ҷаҳон гӯяд бале бар Тоҷикистон.

Ҳама ин пешрафту сарфарозӣ,
Зи шоҳи қисматаш он марди Раҳмон,

Абармарде, ки дорад дар бадан хун,
Барои миллаташ бахшидааст қон.

Намебуд гар, Ватан садпора мешуд,
Батар мешуд зи аҳволи Хуросон.

Хати батлон кашида он рақибон,
Ҳамегуфтанд: Нестӣ, Тоҷикистон!

Ватанро чу дубора сохт аз нав,
Ватандорӣ намуд ин марди майдон.

Намуда ӯ ба миллат чоннисорӣ,
Сазад, ки тоҷикам бахшад ба ӯ чон.

Хирад бар гӯши ақли тоҷикон гуфт:
Ватандорӣ набошад кори осон.

Ба он имлою иншое, ки дорад,
Дигар шуд, шаҳру деҳи Тоҷикистон.

Муҳаббатномаи шоир ба ин шоҳ,
Бувад даҳҳо китоби шеърӯ дастон!

Ш

Ҳунар дорад самар дар шаҳри зебо,
Ва фарҳанги ватандорӣ гулафшон.

Ҳамон субҳи сафореzi Душанбе,
Сафо орад ба кулли ҳамзабонон.

Ба миллат армуғон орад, Душанбе,
Беҳин савғои он дар амру фармон.

Барои хизмати ин миллати гурд,
Бувад ангуштарини Тоҷикистон.

Душанбе душбори тоҷиконро
Сабук бинмуда бар фарзонамардон.

Ба варзиш дода шуд кулли ватандор,
Сууди ¹ Тоҷикистон аз ҷавонон.

Бубин, Мавзунаи тоҷик ба олам
Нишон дод мушти худ дар ринги Лондон.

Шарорафшон бувад шаҳри Душанбе,
Дави миллӣ биафзуд шуҳрати он.

Расида рӯзгори васли тоҷик,
Худо худ шоҳиди ин даври даврон.

Чу дидам тарҳи онро дар харита,
Зи шодӣ гаштаам шоду ғазалхон.

Зи сулҳу ваҳдату арзандадорӣ,
Таманно мекунад хун дар рагу ҷон.

Санохони Душанбе аҳли кишвар,
Санои ҷовидон бар ин ватанбон.

Шукуҳу нусрати шаҳри Душанбе,
Намояд шуҳрати тоҷик дучандон.

---

¹ Сууд-авҷ, болоравӣ

ЧАКОМАҲОИ НАВРҶЗИИ ДУШАНБЕ

Душанбе, сӯзани гулдӯзи дорад,
Ба сар ҳам токии зардӯзи дорад.
Ҳама он бурчу бора – пуштаҳояш,
Ба тан пероҳани Наврӯзи дорад.

* * *

Душанбе, беҳатарин шаҳри чаҳонӣ,
Душанбе, маҳзани сулҳу амонӣ.
Сафобахшо бувад ҳар кӯю барзан-ш,
Душанбе, шаҳри ишқи ҷовидонӣ.

* * *

Душанбе, поре аз он куҳистон,
Душанбе, ширадори ҷӯи пистон.
Бухоро буда марказ бар Хуросон,
Душанбе-тахту бахти Тоҷикистон.

* * *

Бубинӣ дар Душанбе рӯи Наврӯз,
Биояд бар машомат бӯи Наврӯз.
Бубин, ки кокули хуштарҳи худро
Дилоро тар намуд аз ҷӯи Наврӯз.

* * *

Душанбе ҳам дару дарвоза дорад,
Ба дунё муждаю овоза дорад.
Миёни куҳсори сар ба гардун
Беҳин, боду ҳавои тоза дорад.

* * *

Хушо, шаҳри дилам Наврӯзӣ дорад,
Табиат, махмали гулдӯзӣ дорад.
Ба он хусни расои оламоро
Дар ин олам ҷаҳонафрӯзӣ дорад.

* * *

Хиёбонҳои шаҳрам гулбарафшон,
Кабутардилбаронаш ҳам парафшон.
Дар ин соат, ки дунё навҷавон шуд,
Биё, оғӯши ман, меҳрат биафшон.

* * *

Маро он гулбадан дорад ишорат,
Қарорамро рабуду сабру тоқат.
Ба он нозу адоҳое, ки дорад,
Намуд ишқи маро бо бўса ғорат.

* * *

Гули наврӯзиро дилбар ба мӯ зад,
Ҷавониҳои ман аз нав ба рӯ зад.
Аз он лаъли лабаш як бўса дода,
Намуд мастам, ба он чому сабӯ зад.

* * *

Маро масти назарҳо карда Наврӯз,
Назар бар ҳар гузарҳо карда Наврӯз.
Кафи хоки Душанбеи маро боз
Ба дасти Гулназарҳо карда Наврӯз.

* * *

Таманно дорам аз гулҳои Наврӯз,
 Аз он дашту даман, пахнои Наврӯз.
 Сарамро бар сари дилбар ниҳода,
 Бибӯсам аз гули лабҳои Наврӯз.

* * *

Бидидам лола дар куҳсори Наврӯз,
 Бичидам лола аз руҳсори Наврӯз.
 Зи гулҳо баста гулчанбар ба ёре,
 Ба ӯ баҳшида бурдам бори Наврӯз.

* * *

Ба гулҳо медиҳам гулбода Наврӯз,
 Ба ҳар як гул бағал бикшода Наврӯз.
 Ба ҳар як ташнаи ишқу ҳавасҳо,
 Муҳаббатномаҳоро дода Наврӯз.

* * *

Ба шаҳрам наварӯси тоза омад,
 Ба шавқу шӯри беандоза омад.
 Ба оғӯши муҳаббатифариниш,
 Чило баҳшида он маҳноза омад.

* * *

Дилам шаббодадори боди Наврӯз,
 Фараҳзо гашта аз гулбоди Наврӯз.
 Маро дилбар ба шохи гул заду гуфт,
 Ки ман як гул аз он афроди Наврӯз.

* * *

Душанбе, наварӯси нози Наврӯз,
Душанбе, дилбари дилбози Наврӯз.
Сарам бар осмонҳо мерасад боз,
Ки шаҳрам карда ифшо рози Наврӯз.

* * *

Душанбе, шоҳаи сабзат пур аз гул,
Нишаста дар сари шоҳи ту булбул.
Ба рӯи маҳмали сабзи баҳорат
Ману дилдода ҳам дар авҷи ғул-ғул.

* * *

Биё, ҳамроҳи ман бар иди Наврӯз,
Ҷаҳонро бингарем аз диди Наврӯз.
Ту савғо ору, ман савғобари ту,
Сухангӯй кунем оиди Наврӯз.

* * *

Муҳаббатифарин оини Наврӯз,
Баландиҳо савори зини Наврӯз.
Ту ро андар бағал бигрифта гуфтам:
Ману ту шомилем бар дини Наврӯз.

* * *

Биомад рӯзи нав ҳамроҳи Наврӯз,
Алифбое надорад оҳи Наврӯз.
Гунаҳ кардам агар дар андар канорат,
Биандозо маро бар чоҳи Наврӯз.

* * *

Ба ишқи ту уболи мо расида,
 Савоби бесоли мо расида.
 Дар ин умре, ки дорад ду дари боз,
 Ба васли ту висоли мо расида.

* * *

Агар Ширин нашуд ҳамрози Фарҳод,
 Нашуд дар Бесутун қасри нав эҷод!
 Аё, ширинаки шириншамоил,
 Туро Яздон ба қасди ӯ ба мо дод.

* * *

Туро ман озими парвоз бинам,
 Ҳамеша дар дами эъҷоз бинам.
 Душанбе, ҳусни зебои туро ман
 Баланд аз «Шоҳи Тирандоз»¹ бинам.

* * *

Ба наврӯзи расиданҳо муборак,
 Ба сарсабзи расиданҳо муборак.
 Чӣ донӣ гандумии марди деҳқон,
 Ба рӯи хок дамиданҳо муборак.

* * *

Душанбе, суфрадори хони Наврӯз,
 Шукуфо гашта з-ин чо дони Наврӯз.
 Дар ин марзи муқаддас ин замона
 Кушода дафтари девони Наврӯз.

---

¹ Шоҳи Тирандоз-қуллаест дар Бадахшон

* * *

Аз ин шаҳри муқаддас ҷовидонӣ,
Шудӣ Наврӯзи навоин ҷаҳонӣ.
Чу Наврӯз мерасад бо рӯзии нав,
Таманно мекунад ин зиндагонӣ.

* * *

Ба рӯи хони Наврӯз ҳафт «Син» аст,
Замона то замона ҳафт «Шин» аст.
Ҳама анвои дастархони Наврӯз
Ҳамеша сабз дар рӯи замин аст.

* * *

Ҳамеша чашми инсон чори Наврӯз,
Шукуфта сӯзани гулхори Наврӯз.
Ҳамехоҳам, ки ин дунё ҷовид
Шавад сарсабз бо ашъори Наврӯз.

* * *

Ба Наврӯзи ҷаҳонӣ дода пайғом,
Душанбе мешавад зебандаандом.
Тамоми кӯчаҳо пур аз чаканпӯш,
Дилам шодобанӯши файзи айём.

* * *

Аё ширинбадан, наврӯзиам дех,
Аз он рухсораи худ рӯзиям дех.
Ба сони махмали сабзи баҳорон,
Биё, рӯмолча – гулдӯзиам дех.

* * *

Чаҳон аз нав чавонӣ офарида,
Замин рангикамонӣ офарида.
Шабу рӯзат баробар шуд, гули ман,
Бубин, мурғи дилам сӯят парида.

* * *

Дилам дорад ҳазору як таманно,
Зи файзу нусрати мулки дилоро.
Сарам сар бар сари сабзи фалак зад,
Ки Наврӯз омаду шуд оламоро.

* * *

Ба марзи синаат гулҳо бикорам,
Ту он гулдухтари зебодиёрам.
Диламро кардай бо як ниғаҳ ром,
Ту ро то вақти мурдан интизорам.

* * *

Баҳорон омаду осуда бошӣ,
Дар оғӯшам шакаролуда бошӣ.
Миёни навниҳолони дили ман,
Ту он сарви баҳорандуда бошӣ.

* * *

Ту ҳастӣ он арӯси шоди Наврӯз,
Санавбардухтари озоди Наврӯз.
Бароят ҳаҷлае ораста гӯям,
Душанбешаҳри ман, домони Наврӯз.

* * *

Ба хусни хеш дар овозай ту,
Ба марзи дил шарарандозай ту.
Гули рухсори ту бахшад чилое,
Ба даргоҳи дару дарвозаи ту.

* * *

Ту ширинию гул андом дорӣ,
Ба лабҳо pistaю бодом дорӣ.
Ба он нозу адою лабгазиҳо
Шакаролуда ширин ком дорӣ.

* * *

Замин дар пардаҳои сози Наврӯз,
Дили ман пардадори ноzi Наврӯз,
Ба рағми душмани бадхӯи миллат,
Намехоҳам, ки бинӣ ози¹ Наврӯз.

* * *

Ба чашми тоҷикон зебой, Наврӯз,
Арӯси он ҳама дунёӣ, Наврӯз.
Ба ҳар даври замона, дар ҳама даҳр,
Ба сони номаи сарвой² Наврӯз.

* * *

Ба сар дорӣ агар савдои Наврӯз,
Ба ту ошиқ шавад Лайлои Наврӯз.
Агар як раҳ бибӯси аз лабонам,
Шавам бори дигар шайдои Наврӯз.

---

¹ Оз-ба маънои ғаму андуҳ, дард.

² Сарво-афсона, ҳақиқат афсона

* * *

Душанбею ману Варзоб ҳар шаб,
Сари шаб то сахар дар тобу дар таб.
Ба сахрои дилам оташ биафрӯз,
Ки бӯсам то сахар шаббодаи лаб.

* * *

Душанбе, дафтари ашъори Наврӯз,
Ба душман бор гашта бори Наврӯз.
Дар ин шахри тамаддунофаринҳо,
Кунад гул сӯзани гулхори Наврӯз.

* * *

Диламро бурда ин рақси чаканпӯш,
Чу гул дилро барад, барги гули рӯш.
Ҳамон ду себи шохи остинро,
Ба ман дода, нигоҳе кард хомӯш.

* * *

Чакан бошад либоси хоси Наврӯз,
Шуда ҳақ андар он ихлоси Наврӯз.
Дар ин даври замона, бебаҳона,
Ҳама дунё ба зери оси Наврӯз.

* * *

Ба наврӯзгоҳ дорад пахлавонӣ,
Ҳама мардони майдони ҷаҳонӣ.
Ба ҳар як тоҷики бедор гӯям,
Чу Мавзуна намо ту қахрамонӣ.

* * *

Чилою чилваи Варзоб дорӣ,
Сафою покиҳои об дорӣ.
Фурӯ бар ҷисму ҷони хастаи ман,
Ту охир, дар бағал гирдоб дорӣ.

* * *

Бароят куртаи Наврӯзӣ орам,
Ба роҳат доимо бо чашми чорам.
Биё, ки дар бағал тангат бигирам,
Зи шохи тан бидеҳ себу анорам.

* * *

Ачаб Наврӯзгаҳ дорад Душанбе,
Ба Наврӯзгоҳ раҳ дорад Душанбе.
Ба болои сари ҳар сокини хеш,
Ачаб хуршеду маҳ дорад Душанбе.

* * *

Душанбе хонаи умеди тоҷик,
Фурӯзон ахтари хуршеди тоҷик.
Ҳанӯзам интизори Лайлии хеш,
Сари ҳам нахли маҷнунбеди тоҷик.

* * *

Намо мурғи диламро шод, Наврӯз,
Зи нав бахшо ба ман иршод, Наврӯз.
Ба ҷонам ҷони нав эҳдо намуда,
Зи нав манро намо эҷод Наврӯз.

* * *

Душанбе, такябардорам ту бошӣ,
Фазои ишки дилдорам ту бошӣ.
Дар оғӯшат маро шоир намудӣ,
Макони шеърӯ ашъорам ту бошӣ.

* * *

Душанбе, шаҳри зебо, дилбарӣ ту,
Зи ҳар бинандае дил мебарӣ ту.
Ба чор фасли табиатофарида,
Худофармудае сабзу тарӣ ту.

* * *

Мунира-оҳуи шаҳри Душанбе,
Бале, гулмоҳии наҳри Душанбе.
Худоё, ҷовидона сабз бинмо,
Варо баҳри ману баҳри Душанбе.

* * *

Ҳамон гулдухтари бедори Наврӯз,
Чакан пӯшида омад ёри Наврӯз.
Даҳонашро чу ғунча во намуда,
Бипечад бар тани гулзори Наврӯз.

* * *

Ту шаҳри тоҷику тоҷикзабонӣ,
Сафобахшои умри зодагонӣ.
Ба Наврӯзи Ачами иқбол дода,
Душанбе, шаҳри ишқу ошиқонӣ.

* * *

Душанбе, олами афсона дорад,
Ба шамъи ҳусни худ парвона дорад.
Ҳама нозу ниёзи ишқи худро,
Даруни сина босаброна дорад.

* * *

Биё, Наврӯз, бо нози замона,
Ба оғӯшам даро ту хомӯшона.
Ба он ҳусни расои беқиёсат,
Мусаффо кун ҳавои ин замона.

* * *

Расад Наврӯз бо арзу ниёзаш,
Гули себарга мебошад баёзаш.
Чаканпӯшони ин шаҳри Душанбе,
Ба ҳар як хона савго карда розаш.

* * *

Душанбе, дар фарози куҳсорон,
Шуда зебо ба сони гулзорон.
Гули боғи саодатҳои тоҷик,
Ҳамерӯяд дар оғӯшаш фаровон.

* * *

Душанбе, шаҳри зебои биҳиштӣ,
Барои тоҷиконам сарнавиштӣ.
Даруни синаи ҳар шаҳриёрат
Гули меҳру муҳаббатҳо бикиштӣ.

* * *

Душанбе, дар дили ман хона дорад,
Барои кафтаронаш дона дорад.
Сари зулфи суханро бо муҳаббат
Намуда силаҳою шона дорад.

* * *

Душанбе, шаҳри наврӯзофаринон,
Диёри дилбарону нозанинон.
Нигаҳбони замини сабзи кишвар,
Макони маснаду тоҷиксафирон.

* * *

Душанберо ба чашми дил бубинед,
Варо, чун шуълаи қандил бубинед.
Ягона пойтахти тоҷикон аст,
Чу нуре дар хама махфил бубинед.

* * *

Дихад Наврӯз ба тоҷик меҳрубонӣ,
Сафобахшоиҳо, рангинкамонӣ.
Ба ҷои ҷанг бошад тухфааш сулҳ,
Беҳин савғои ӯ-ширинзабонӣ.

* * *

Душанбе, иди Наврӯзат, муборак,
Навиди ин шабу рӯзат муборак.
Ба тан пӯшидаӣ пероҳани нав,
Чилои дидаафрӯзат муборак.

* * *

Ачамро кардай бедор, Наврӯз,
Заминро кардаи гулбор, Наврӯз.
Ба подоши ҳама наврӯзихоят,
Ба ту бахшидаам ашъор, Наврӯз.

* * *

Дилам Наврӯзӣ аз Наврӯз дорад,
Чамоли зиндагиафрӯз дорад.
Даруни хонаи давру замона,
Ба зери чархи гардун рӯз дорад.

* * *

Замини сабзи гулпӯшат, муборак,
Сафедии бару дӯшат муборак.
Дар ин рӯзу шаби пур аз ҳарорат,
Чилои ҳалқаи гӯшат муборак.

* * *

Ба сар савдои Наврӯз дорам имрӯз,
Ба дил маъвои Наврӯз дорам имрӯз.
Ба дастам бо ҳазору як таманно
Гули раънои Наврӯз дорам имрӯз.

* * *

Ачаб шаҳри дилошӯбӣ, Душанбе,
Басо неку басо хубӣ, Душанбе.
Барои ҳамдилону ҳамдиёрон
Ту, охир, шаҳри маҳбубӣ, Душанбе.

* * *

Ҳамон Сайёрабонуи Душанбе,
Нигоҳаш ҳамчу оҳуи Душанбе.
Худоё, кош дар шастам биафтад,
Ҳамин гулмоҳии чӯи Душанбе.

* * *

Ачаб, зебод дорад базми Наврӯз,
Чаҳонорой дорад азми Наврӯз,
Миёни он ҳама назми чаҳонӣ,
Шакаролуда бошад назми Наврӯз!

ДУШАНБЕ

Душанбе, шаҳри шуҳратёри тоҷик,
Ҷиҳози миллати бедори тоҷик.

Дар оғӯши диёри сар ба гардун,
Макону мазраи гулзори тоҷик.

Ба миллат додааст ӯ боли парвоз,
Ҳамин шаҳри ҳаловатбори тоҷик.

Ҳавояш пур зи бӯи мушку анбар,
Сафооварда аз куҳсори тоҷик.

Ҷило андар ҷило ҳар сабзаю гул,
Дари бикшодаи дарбори тоҷик.

Ҳироту Марву Балхи Тоҷикистон,
Ба ирфону улум-ғамхори тоҷик.

Куханбунёду чун Хучанду Хатлон
Ниғаҳдорандаи осори тоҷик,

Дар оғӯши муҳаббатифаринаш,
Шудааст рӯнамо афкори тоҷик.

Бале, ҳокаш бувад алломапарвар,
Ба дунё муждабар аз кори тоҷик.

Ба вусъат шуд калону миллионӣ,
Ба ақлу фитрати меъмори тоҷик.

Шукуфон гашта аз дидори гармаш,
Ҳамон барги гули руҳсори тоҷик.

Ҳама он тарҳу чамъи зиндагиро,
Кунад ҳал, киштаю шудгори тоҷик.

Муқимӣ гашта дар ин шаҳри гулҳо,
Куҳистонзодаи бедори тоҷик.

Душанбе, тахти бахти Тоҷикистон,
Тавоношаҳри пурасрори тоҷик.

Душанбе, шаҳри хушёрони миллат,
Тулӯи Тоҷикистондори тоҷик.

Сари ҳар бораю бурчу раҳи он,
Наводор андалебу сори¹ тоҷик.

Ба гулгашту хиёбони биҳиштӣ,
Шукуфта чехраи анҳори тоҷик.

Ба иқболи баланди шаҳриёрон,
Шудастӣ шаҳри нангу ори тоҷик,

Чаҳонӣ гаштаю дунё шиносад,
Душанбе, хонаи аттори тоҷик.

Тамоми Тоҷикистон баҳравар шуд,
Зи нури нусрати эъмори тоҷик.

Кунад базми ватандорӣ ҳамеша,
Чаҳони навхату синҳори² тоҷик.

---

¹ Сор-як намуди парандаи хушхон.

² Синҳор-арӯс.

Душанбе дар фазои ҳамдилиҳо,
Барад бо шинаҳояш бори тоҷик.

Дар ин шаҳри мубаррою мусаффо,
Кушодам дафтари ашъори тоҷик.

САЛОМ, ДУШАНБЕ

Ало, шаҳри бихиштӣ, шаҳри Яздонӣ,
 Ало, шаҳри муҳаббатҳои инсонӣ.
 Ба зебой ту беҳтар аз ҳамон «Аржанг»-и Моний,
 Душанбе, шаҳру меҳру эътиқоди мо, ҷаҳонӣ
 Зи чони тоҷикон андар бағал ту тиккае дорӣ,
 Ба ирфон чун Бухорою Ҳироту Балх,
 Ва чун Марву Нишопуру Самарқанд сиккае дорӣ.
 Дар оғӯши диёри обҳою Кавсару Зам - зам,
 Душанбе, бо ҳама созандагиҳо хиттае дорӣ.
 Миёни кӯҳсорон ҳамчу он Хуршеду Маҳтобӣ,
 Ту он ганчина дар ганчури ноёбӣ.
 Чу набзи тоҷиконаат дар табу тобӣ.
 Салом, эй решапайванди ҳазоронсолаҳои ман,
 Сари ҳар ёлаат бишкуфта инак лолаҳои ман.
 Дар оғӯшат шукуфта ормони миллати тоҷик,
 Маконию мазорӣ дар дили беиллати тоҷик.
 Якумрӣ дар паноҳи кӯҳсоронӣ.
 Ба қалби тоҷики бедордил чонӣ,

Душанбе!
 Барои тоҷикон ту маснадӣ дар кулли Сайёра,
 Чи эҳсонӣ, ки дилро мебарӣ бо бурчу ҳар бора.
 Ту ҳастӣ шаҳсутуни тоҷиконам дар ватандорӣ,
 Бухорои навинӣ Тоҷикистонам,
 Салом, эй шаҳри шерони Хуросонам,
 Саломат, мидиҳад мурғи дилам бо пар-пари чонам.

Душанбе!
 Шарқи бедори маро гаҳворачунбонӣ,
 Калиди эътиқоди тоҷикону Тоҷикистонӣ.
 Ба сӯи қуллаҳои сарбаланду устувори ҳеш,
 Туро шуд раҳбалад меъмори миллат, нури Раҳмонӣ.

Туро эҳё намуда вориси Сосону Сомонӣ.
Ба байни халқу миллат номи ӯ Исмоили сонӣ.
Салом, эй шаҳри гулҳою чаканпӯшони Сайёра,
Фурӯғат мекунад бар ташнаи дидори ту кора.

Душанбе!

Тахти бахти тоҷикони безаволӣ ту,
Камолоти ҳунар дорию бар ҳусни чамолӣ ту.
Ба ту эҳдо кунад рози диламро ин калам-хома,
Расад рӯзе, ки иншо мекунам баҳри ту «Шаҳнома».
Салом, эй шаҳрдору шаҳриёри шаҳри афсона,
Ба пой ин дили ман бастай занҷиру завлона.

РУБОИЁТИ ДУШАНБЕ

Эй шаҳри Душанбеям, куҳанбунёдӣ,
Даврони куҳан ба барфу борон додӣ.
Ҳастӣ ту муҳаббати тавономиллат,
Андар бағали тамоми миллат хобӣ.

* * *

Ҳар кас, ки ба дил ҳавои шаҳрам дорад,
Бояд ба дилаш тухми муҳаббат корад.
Аз ҳар дару дарвозаи ин шаҳри азиз,
Бар рӯи раҳи ту шуълаҳо мебарад.

* * *

Эй шаҳри ҷавон, расидӣ бар озодаи,
Бар тоҷики ман муҳаббати худ додӣ.
Ҳар кӯчаю барзани туро ман дида,
Шукрона кунам, ки ту чунин ободӣ.

* * *

Шаҳри ману ту буда Бухорои навин,
Ин шаҳри муҳаббати дилорои навин.
Дар партави сулҳу ваҳдату ободӣ,
Шаҳри ману ту шаҳру дилосои навин.

* * *

Аз бӯи гули шаҳри Душанбе шодам,
Ман дил ба дилу дидаи шаҳрам додам.
Борони муҳаббати ҳамон гулдухтар
Зад бар сараму ба роҳи ӯ афтадам.

* * *

Ин тахти баланди тоҷикони дунё,
Раҳ ёфт ба умқи дидаҳою дилҳо.
Дар домани куҳсори диёри гардун,
Зебою дилоро шуда ҳамчун гулҳо.

* * *

Ҳар кас, ки ба шаҳри худ муҳаббат дорад,
Аз чехраи ӯ нури Худо мебарад.
Дар ҷодаи дилёбию дилдорӣ хеш,
Ўгавҳари мақсуд ба каф меорад.

* * *

Дарёи муҳаббати Душанбе-Варзоб,
Аз чашмаи Анзоби Ватан гирад об.
Бо тобу табу шӯри ҷунуни беҳад
Хонад ғазалу шеърӯ суруди шодоб.

* * *

Варзоби Душанбе ҷои ҳар як ошиқ,
Дар манзари он булбули хушхон нотик.
Оҳиста ба гӯши ошиқонам гӯяд.
Бошед чу ман ба дилбари худ содик.

* * *

Хоҳам ба Душанбе давлати поянда,
Ҳам сулҳу салоҳу ваҳдати зоянда.
То тифли умеди тоҷикони дунё
Розӣ шавад аз ману шумо оянда.

* * *

Дар кишвари дил меҳри Душанбе дорам,
Ин шаҳри муҳаббати ман асту ёрам,
Ту ҳастӣ дурахши ахтару маҳтобаш,
Бар хусну ҳавош сачдаҳо меорам.

* * *

Ҳар сокини шаҳри ман куҳистонзода,
Бар шаҳри азизи худ муҳаббат дода.
Дар сояи ин шаҳри муқаддас умре
У зиндагӣ мекунад, бағал бикшода.

* * *

Дар хонаи дил қасри наво пӯшидам,
Ман меҳри Душанbero ба дил чӯшондам.
Аз хоки дилам барои ҳар як тоҷик
Ман хӯшаи гандумӣ ба дил рӯёндам.

* * *

Ҳар сӯи Душанбе соҳиби дарвоза,
Ҳар сӯи раҳаш зиёду беандоза.
Дар Шарқи куҳан ба сони ӯ шаҳре нест,
Бо ҳусни нақӯи худ шуда овоза.

* * *

Ин шаҳри Душанбе ҳамчу дар афсона,
Гул карда ҳамеша ин муҳаббатхона.
Дар партави сулҳу ваҳдати созанда,
Чун шамъи дурахшанда ба ҳар парвона.

* * *

Шаббода вазад зи соҳили Варзобаш,
Гулбода дамад аз нафаси озодаш.
Бедораму лаззате диҳад бар чонам,
Шаб то ба саҳар ба оғӯши озодаш.

* * *

Шаҳри ману ту пераҳан аз гул дорад,
Ҳар раҳгузараш навои булбул дорад.
Мурғи дили ман бурун шуда аз хона,
Дар шоҳаи гул нишаста ғул-ғул дорад.

* * *

Гулгашту хиёбони Душанбе зебост,
Бо хусну малоҳате Душанбе дорост.
Аз дида ба дил нишинаду мегӯяд:
Ин чаннати асли тоҷикони дунёст.

* * *

Ман ошиқи шаҳри гулбадомон бошам,
Ошиқ ба ҳама шириндаҳонон бошам.
Бар таърихи ҳаштоду навадсолаи ту,
Бо шеърӯ ғазал дафтари девон бошам.

* * *

Сар дар бағали шаҳри Душанбе мондам,
Ғаҳвораи меҳри шаҳри худ чунбондам.
Аз дафтари аъмол варақ гардонда,
Таърихи навадсолаи ўро хондам.

* * *

Ман сачда кунам ба ҳайкали Сомонӣ,
Шоҳе буда ӯ, агар ки ту медонӣ.
Эҳёгари давлате ба номи тоҷик,
Сӣ сол намуд ба тахти он султонӣ,

* * *

Шаҳри ману ту аҷаб аҷаб ҳавое дорад,
Бар ҷони ману ту ҳам давое дорад.
Аз хирмани гулҳои хиёбони дароз
Бингар, ки ҷӣ нозанинқабое дорад.

* * *

Дар шаҳри Душанбе хирмани гул дорам,
Бо дастаи гул маро бизан, дилдорам.
Хоҳам, ки варо бағал бигирам шабу рӯз,
То он, ки дили варо ба дастам орам.

* * *

Ҳар тоҷики ман ба шаҳри худ менозад,
Сар бар сари ӯ ниҳода сар афрозад.
Дар анҷумане, ки шаҳри гулҳо орошад,
Дил каф зада бо қаҳ-қаҳаҳо менозад.

ҒАЗАЛ

Душанбе пойтахти меҳри мардум шуд,
Ҷилобахшандае чун моҳи анҷум шуд.

Шуда оғӯши шаҳрам пур зи навгонӣ,
Лаби дилдодаҳо пур аз табассум шуд.

Хушо, дар тахти бахти Тоҷикистонӣ,
Саодат омаду дарди маҳал гум шуд.

Чунон зебо шуда ҳар кӯчаю гулгашт,
Дили бинандаҳо пур аз талотум шуд.

Худои меҳрубону шоҳи Раҳмонаш,
Зи файзи сулҳу ваҳдат ботарахҳум шуд.

Ба гӯшам мерасад базми ватандорӣ,
Сурураш то ба он гардуни ҳафтум шуд.

Аз ин созандагӣ ҳар душмани ғаддор,
Ҳавас бурда, ба роҳи хеш саргум шуд.

Душанбе, ин Бухорои навини мо,
Ба дунёи фароҳи даҳр маълум шуд.

Низоми зиндагӣ дорад фараҳзоӣ,
Ва ҳар як хона пур аз нони гандум шуд.

Дар оғӯши Душанбе дилбари дерин,
Мулоим шуд, ҳаволат бурда чун мум шуд.

Касе дур аст аз шаҳри навадсола,
Аҷаб, аз сунбули зебой маҳрум шуд.

Қадаҳ бардошта риндона мегӯям,
Хушо, ки беҳатар шаҳри чаҳорум шуд.

Аз ин зебоиҳои шаҳри шодобам,
Зи шодиҳо сухан андар даҳан гум шуд.

МУНДАРИЧА

Шаҳри дилнишин, Душанбе	3
Душанбе соҳиби ашъору девон.....	8
Чакомаҳои наврӯзии Душанбе.....	18
Душанбе	33
Салом, Душанбе.....	36
Рубоӣҳои Душанбе	38
Ғазал	43

БОБОҶОНИ НУРЗОД
ҲАМОСАИ ДУШАНБЕ

(маҷмӯаи шеърҳо)

Ороиши *О. Раҳмонӣ*
Муҳаррири ороиш *Р.Шералӣ*
Муҳаррири саҳифабандӣ *М. Саидова*

Ба матбаа 12.10.2015 супурда шуд.
Чопаш 14.10.2015 ба имзо расид.
Ќузъи чопӣ 3. Андозаи 60x84 ¹/₁₆.
Адади нашр 500 нусха

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018, ш. Душанбе, кӯчаи Н. Қаробоев 17а

Дар чопхонаи СИ «Ахмедов Рӯзӣ» чоп шудааст.